

Szentendrei Református Hírlevél – megjelenik negyedévente

„Uram, Seregek Istene, újíts meg bennünket! Ragyogtasd ránk orcádat, hogy megszabaduljunk!” Zsolt 80,20

Öröm és szomorúság, gyarapodás és veszteség – előbb-utóbb mind jártasak leszünk ezekben az élettapasztalatokban. Eleinte még a negatívumok kiküszöbölésére törekszünk, háborogva és visszautasítva az életnek ezt a kettős rendjét. „Miért nem süthet mindig a nap?!” Utóbb már csak az egyensúlyra vágyunk, mert tudjuk, sem egyik, sem másik nem tart örökké.

A zsoltáros bölcsessége, az a „szent egyoldalúság”, amit ebben a zsoltárban látunk, meghaladja mindezt. Nem hajlandó sem kibékülni a rosszal, hogy elfogadja azt, „guggolva is kibírva”, amíg elmúlik, és megválnak a körülmények. Sem pedig igazolni nem hajlandó azt, annak pozitív és megerősítő szerepére hivatkozva. Ehelyett imádkozik. Ehelyett Isten arcát keresi. Ehelyett a mindenható, egyedül jó és hűséges Isten „ragyogó” tekintetére és szavára vágyik. Mert ahol Isten jelenléte felragyog, ott a szabadulás. Ezért kérdi: „Uram, meddig még?!” (5. v.)

Testvérek, ne a *békesség hangulatát* keressük adventben, feldekorálva életünket csillogó díszekkel! Ne is azon igyekezzünk, hogy *elfedjük a rosszat* illattal, fényekkel, önmagunk áthangolásával! Tanuljunk inkább a zsoltárostól, aki refrénszerűen háromszor is azért imádkozik: „Istenünk, újíts meg bennünket!” „Istenünk, újíts meg bennünket!” „Istenünk, újíts meg bennünket!”

Milyen érdekes, hogy a megújulást a zsoltár Isten arcával köti össze! Nem a körülményeket akarja megváltoztatni. Nem is a hiányokat betölteni. Nem is az akadályokkal, nehézségekkel foglalkozik. De Isten jelenlétét kívánja, szomjazza! Újra csak azt. Igen, mert aki már megtapasztalta Jézus jelenlétét – azt, ahogy az Ő kegyelmes szeretete megérinti az életünket –, sosem

Schnorr von Carolsfeld: Menekülés Egyiptomba (fametszet, 1860)

fogja kevesebbel beérni. Nincs ehhez fogható íz, illat, ragyogó szabadság! Isten ránk ragyogó kegyelme tanít minket imádkozni, várni, bele nem törődni, nem csüggedni. Ne add meg magad, Isten szerető és kegyelmes arcát keresd – ha rád tekint, dicsősége fényrel ragyogja be életed, környezeted, házat és hazádat!

Milyen érdekes, hogy a megújulást a zsoltár nem kilépésként, nem új kezdetként értelmezi, hanem *helyreállítás-ként!* Elvagni, kilépni, megszakítani – a mi lehetőségünk. Romok között vándorlunk se-

besülten. Csak Isten az, aki képes a rosszat is jóra fordítani, aki helyre tudja állítani mindazt, ami megtörtént, ami elveszett, ami menthetetlenül széttrőtt. Ez a megbocsátás hatalma, ez az újjáteremtés ereje. Adventben élni éppen ezért nem valamiféle „befelé fordulást” jelent, hanem megnyílást; nem is amolyan „megbékélést”, hanem sürgető imádságot.

Isten népe, merd vállalni ezt a „szent egyoldalúságot”! Ebben az összetört világban Isten gyermekeinek nem afféle „nyugtatószerként, antidepresszánsként, hangulatjavító eszközként” kell jelen lenniük, hanem a reménység jeleiként, a Megváltó közelítésének hírnökeiként! Kell, mert lehet. Adventben élünk: Jézus megígérte eljövételét. Merd hát magadat sebeiddel, összetört életed darabkaival a zsoltárossal együtt, egyoldalúan a Megváltóra bízni! Az, aki az Ő jelenlétét, arcának felragyogását várja élete, szerettei, környezete felett – az él adventben. Annak telik be reménysége az Úr eljövetelekor! Az nem elvesz, hanem megújul. Aki a helyére áll, az helyreáll.

Elkészült felújítások a gyülekezeti házban

Isten iránti hálával köszönjük meg a Testvérek szolgálatait, adományait és imádságait, amelyekkel hozzájárultak a gyülekezeti ház vizesblokkjának felújításához, valamint az istentiszteletek kihangosításának megvalósításához!

Balra: végre megvalósult a tavaly kialakított baba-mama szoba hangosítása is, így már onnan is követhető az istentiszteleten elhangzó prédikáció

Jobbra: elkészült az új vizesblokk, amelynek eredményeképpen nemcsak szépült, hanem bővült is a mellékhelyiségek száma

TANÚIM LESZTEK SOROZAT INDULT

„Ellenben erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek, és tanúim lesztek Jeruzsálemben, egész Júdeában és Samáriában, sőt a föld végső határáig.” ApCsel 1,8

Szerdánként presbiterek és gyülekezeti munkatársak gyűlnek össze, hogy egy előre összeállított curriculum mentén beszéljessenek arról, mit jelent Jézus fent idézett elhívása a mindennapokban. A tematika segít a Biblia nagy történetének mélyebb megismerésében, a résztvevők egyéni változásának elindításában vagy megerősítésében, a misszió biblikus fogalmának megértésében és a választott hivatásunk keresztyén megélésében. Mindennek a célja, hogy a résztvevők testvéri közösségben együtt növekedjenek hitben és szolgálatban, és később az érdeklődő testvéreket is segíteni tudják ezen az úton.

Bővülési lehetőség óvodánkban

Immár lassan tíz éve, hogy gyülekezetünk átvette az önkormányzattól a Vasúti villasori óvodát, és Istennek hálát adhatunk az óvoda fejlődéséért és zavartalan működéséért.

Nyáron egy újabb lehetőség kínálkozott az óvoda közvetlen szomszédságában található egyik, alapvetően beépítetlen telek megvásárlása révén. Gyülekezetünk saját anyagi forrásait nem tudná ilyen mértékű vásárlásra fordítani, de sikeres egyeztetést tudtunk folytatni a Magyarországi Református Egyház idén alakult Óvodafejlesztési projektirodájával, akik felé előterjesztettük elképzelésünket az óvoda gyógypedagógia szárnyaló bővítéséről. Az ügyet megvizsgálva az iroda támogatta a telekvásárlásra vonatkozó javaslatunkat, és ennek köszönhetően az adásvétel – az általuk biztosított forrás terhére – október végén létrejött. Az óvoda bővítésével kapcsolatos tervek kidolgozásáról tovább egyeztetünk az irodával, és kérjük a testvéreket, hogy hordozzák imádságukban ezt a folyamatot, hogy ne a mi elképzelésünk, hanem Isten terve valósuljon meg ezzel a projekttel kapcsolatban is.

Ifjúsági nap Szentendrén

Nagyon vártuk már ezt a napot, mert voltunk már Refisz (Református Fiatalok Szövetsége) által szervezett regionális napon, a 2018-as TéliTalin és nyári táborban is. Mindenhol csodálatos élményekkel gazdagodtunk. Ezért amikor kiderült, hogy az idei egyik regionális találkozó a Refisz és az Északpesti Református Egyházmegye közös szervezésében Szentendrén lesz,

még hozzá a mi ifink is részt tud vállalni a lebonyolításban, nagyon boldogok és hálásak voltunk. Nagyban zajlott a készülődés, amikor egy héttel előtte ifivezetőnk, Hunor mondta, hogy eddig huszonnégyen jelentkeztek. Egy kicsit megijedtünk, hogy nem leszünk túl sokan, mivel ebből a huszonnégy emberből körülbelül tizenketten az ifiből voltunk. Az ijedség azonban hamar elszállt, mert pár napra rá jött a hír, hogy már százharminc körül van a regisztráltak száma. Október 27-én végre elérkezett a várva várt nap, ami szerintünk nagyon jól sikerült.

Részünk lehetett zenés dicsőítésekben, közös játékokban, beszélgetésekben. A nap témája a megfelelés volt, amiről Pogrányi Károly tartott előadást, és amit később lehetőségünk volt kis csoportokban megvitatni. Ránk nehéz feladat várt, mert először vállaltunk kiscsoportvezetést, ami azt jelentette, hogy 13 évesek között nekünk kellett vezetni a beszélgetést. Ma már nem ne-

hez feladatként, hanem egy minden szempontból pozitív élményként emlékszünk vissza rá, és mi is nagyon jól éreztük magunkat a beszélgetés során. A csoportbeszélgetéseket finom ebéd után játékos városi vetélkedő követte, amelynek keretén belül a résztvevők megismerhették Szentendrét. A napot az érdi ifi zenekar által vezetett dicsőítéssel, illetve Tar Zoltán áhítatával zártuk. Nagyon jól éreztük magunkat, és hálásak vagyunk Istennek ezért a napért!

Vörös Zsófia és Vaczó Márta ifi-tagok

Protestáns férfikör az Offline Centerben

2018. október 27-én tartottuk Szentendre város protestáns férfiköreinek szervezésében az első közös Csend-estünket.

A meghívott előadó a Budai Irgalmasrendi Kórház vezető főorvos szülész-nőgyógyásza *dr. Tolnay Lajos* volt, akinek *Bizonyágtevő férfiak* című előadását hallgattuk meg, és dolgoztuk fel kis- és nagy csoportokban. Szerezteljes, testvéri légkörben voltunk együtt, nagyjából harmincan a baptista testvérek által üzemeltetett Offline Centerben. Köszönjük Lajos szolgálatát, és Isten áldja meg további életét! Továbbá hálás szívvel köszönjük, hogy sokak lelkiismeretes szolgálatával létrejött ez az alkalom.

A legfontosabb lelki táplálék az Úristen időtálló üzenetén keresztül az volt, hogy Ő változásra hív minket: azt akarja, hogy a Vele való találkozás gyökeresen átírja életünket. Találkozva Vele, Hozzá térve, Ő általa szabaduljunk régi életünktől, hogy gyümölcstermő, „bizonyágtevő férfiakká” váljunk. Hirdessük és éljük meg az Ő evangéliumát, hiszen ha Ő vállalt minket a kereszten, minékünk is vállalni kell Őt az emberek előtt.

„Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról, és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta őt a halálból, megtartatol.” (Róm 10,9)

Csatlakozz Te is ahhoz a több mint harminc férfihoz, akik már aktívan részt vesznek! Várjuk minden férfi testvérünket! Jelentkezni a szerefi@gmail.com e-mail-címen vagy *Várad* *Zsigmondnál* lehet a 06-30-385-1544-es telefonszámon.

„Bizonyágtevő férfiak” az Offline Centerben

Az angyal pedig ezt mondta nekik: Ne féljete, mert íme, nagy örömet hirdetek nektek, amely az egész nép öröme lesz: üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában.

Lk 2,10–11

KARÁCSONYI ÜNNEPI RENDÜNK

December 20., csütörtök

18 óra: óvodások karácsonya

December 21., péntek

19 óra: bűnbánati este

December 24., hétfő

15 óra: családi istentisztelet

December 25., karácsony első napja

8 óra: ünnepi istentisztelet, közös kelyhes úrvacsora

10 óra: ünnepi istentisztelet, külön kelyhes úrvacsora

December 26., karácsony második napja

10 óra: ünnepi istentisztelet, közös kelyhes úrvacsora

December 31., hétfő

18 óra: óévi istentisztelet

Január 1., kedd

10 óra: újévi istentisztelet

Tájékoztató a konfirmáció rendjéről

Gyülekezetük presbitériumának döntése értelmében a kétéves konfirmációi felkészítésen minden 14. életévét betöltött fiatal vehet részt. A felkészülés első évében a közösségi formálódáson és bibliaismereten van a hangsúly, a második évben pedig a hitvallások elsajátításán.

Így első évben a kis ifi-csoportban formálódunk Isten igéjét tanulmányozva egy közösséggé, heti rendszerességgel találkozással. Ebbe a körbe azonban nemcsak a konfirmációra készülöket várjuk, hanem minden 7–9. osztályos tanulót.

A konfirmációi felkészülés második évében (azaz a 2019/2020-as tanévben) azok, akik már 14 éves fejjel eltöltötték egy évet az ifjúsági csoportban, a szokásos pénteki ifi-alkalmakon túl egy, a vezető lelkész által tartott külön felkészítő alkalmon vesznek részt szintén heti rendszerességgel.

Így idén minden olyan fiatal szeretettel várunk a pénteken 17 órakor kezdődő kis ifi-csoportba, aki 2018. augusztus 31-ig betöltötte a 14. életévét, és konfirmálni szeretne. Azt is ebbe az ifjúsági csoportba várjuk, aki még nem töltötte be a 14. életévét, de szeretne ifire járni, vagy aki már korábban konfirmált, és most 7-9. osztályos tanuló.

20 év után is erős évkezdés a Református Gimnáziumban

Hálattal szívvel fordulunk az Úr felé, hogy 2018 szeptemberében a huszadik tanév kezdődhetett a Szentendrei Református Gimnáziumban. Köszönet *dr. P. Tóth Béla-né* volt igazgatónőnek és *dr. P. Tóth Béla* tiszteletes úrnak, akik megalapozták az iskolát, és köszönet tanárainknak, akik munkájukkal emelték az iskola színvonalát. Hálásak vagyunk a szülőknek, akik ez alatt az idő alatt ránk bízta gyermekeik oktatását, és nevelésükben partnerekként tekintettek minket. Soli Deo gloria!

Az ideai tanévet is, mint eddig mindig, a hagyományos tanári csendesnap indította. Tanárainkkal Tahiban gyűltünk össze, ahol *dr. Harmathy Andrásné* iskolalelkész szervezésében kezdtük közös munkánkat. Az áhítatot *dr. Harmathy András* tiszteletes úr tartotta iskolánk idei vezérigéjének tükrében: „...*ti magatok is, mint élő kövek épüljétek fel lelki házzá...*” (1Pt 2,5). Ezt követően *dr. Pécsi Rita* neveléskutató előadását hallgattuk meg *Az életképes nevelés, a hatékony tanítás kulcsa – az érzelmi intelligencia* címmel.

A csendesnapot követően a tanári kar a Református Pedagógiai Intézet munkatársai által tartott háromnapos továbbképzésen vett részt. Ennek keretében a keresztény pedagógia esszenciájáról folytattunk tartalmas beszélgetéseket, hallgattunk előadásokat.

Röviden emlékezzünk az előző tanévben elballagott diákjainkra is, akik a középszintű érettségi vizsgán az iskola eddigi legjobb eredményét érték el 80,49%-os teljesítményükkel. Gratulálunk nekik, büszkék vagyunk rájuk!

A tanév első napjaiban diákjaink osztálykiránduláson és gólyatáborban építették a közösségeiket. Az Erasmus+ ötoldalú pályázat keretében egy tanári csapat Bordeaux-ban járt, majd még szintén ebben a hónapban Dániában folytatták a projektet diákjaink. Tanáraink a tanév elején 41 különböző tanórán kívüli foglalkozás lehetőségét ajánlották fel diákjainknak. Nagy öröm, hogy jelentős részükkel éltek is a diákok.

A gólyabuli nagy örömet okozott az új ötödik osztályosoknak, akik két osztályban összesen hatvanan kezdték meg tanulmányaikat a gimnáziumban. A hónapot az Európai Diáksport Napja zárta, amelynek megszervezése nem kis feladatot jelentett a testnevelő tanároknak, mivel szeptemberben nemcsak a tanév kezdődött el, hanem az iskola épületének bővítése is. Így egy kicsit szűkös volt a lehetőség a sportversenyek megszervezéséhez. De jövőre már biztosan jobb lesz, mert az elkövetkező egy évben négy osztályterem, egy nagy tornaszoba, valamint két öltöző készül el, amelynek köszönhetően a teremhiány és a testnevelésórák beosztása is javulni fog.

Akié a Fiú, azé az élet; akiben nincs meg az Isten Fia, az élet sincs meg abban. Ezt azért írtam nektek, akik hisztek Isten Fia nevében, hogy tudjátok: örök életetek van. 1Jn 5,12-13

Az október az emlékezés jegyében telt. Az október 6-i hősökre osztálykeretek között emlékeztek a diákok. Október 23-ára pedig a 9/a osztály segítségével emlékezünk méltó módon. A városi ünnepségen iskolánk 11/b osztályos diákja, *Szentgyörgyi Máté* volt a diákszónok. Nagy esemény volt az október 21-ei nap, amikor iskolánk diákjai az Uránia Filmszínházban megrendezésre kerülő Reformációi Gálaesten szerepeltek nagy sikerrel. Mellettük a Vujicsics Tihamér Zeneiskola növendékei is erősítették a fellépők csapatát. Köszönjük a diákok, a felkészítő tanárok és a szervezők munkáját!

Októberben iskolánk két diákja és egy tanára nemzetközi testvérvárosi találkozón is képviselte az intézményt és a várost. Vendégül láttunk közel 300 diákot a Bolyai Matematika Csapatversenyen. A tanári kar beszélgetést folytatott az új ötödik osztályosokról, tanulmányaikról és beilleszkedésükről. Mindeközben egy német diákcserecsoport is itt járt nálunk. Köszönjük a vendéglátó szülők segítségét! Az október az ideai tanévben csendes héttel zárult. Új feladatot vállalva a Református Egységes Gyógypedagógiai és Módszertani Intézet munkatársai tehetségmérést végeztek a 6. és 9. évfolyamon. Az eredmények kiértékelése most van folyamatban.

Nagy örömhír, hogy a HVG legfrissebb kimutatása szerint a gimnázium ismét bekerült az ország száz legjobbként számon tartott középiskolája közé. Az évenként készülő rangsor az egyetemi felvételik, az érettségik, a kompetenciamérések és a felvételi eredmények számadatainak összesítésével, az összes magyar középiskola eredményeit figyelembe véve áll össze. A gimnázium az összesített rangsorban a 61. lett, az egyházi iskolák között a 11., és a református iskolák között pedig a 2. helyre rangsorolták.

Novemberben és decemberben is sok feladat vár a diákokra és tanárookra. Isten áldja meg a Szentendrei Református Gimnáziumban folyó munkát!

„Ha az Úr nem építi a házat, hiába fáradoznak az építők.” (Zsolt 127,1)

Áldás, békesség!

Földi János igazgató

Szentendrei Református Hírlévi

Kiadja: az egyházközség – **Cím:** 2000 Szentendre, Rákóczi utca 14.
Telefon: 06 26 310-524 – **Felelős kiadó:** dr. Harmathy András
Főszerkesztő: Kolos Emőke
Olvasói levelek: szentendre [kukac] reformatus.hu
Tördelő: Fábry Katalin • **Nyomtatás:** Technova Digitális Nyomda

A kiadványunkban megjelenő cikkek, írások nem feltétlenül fedik mindenben a szerkesztőség véleményét, hanem elsősorban azok szerzőinek gondolatait tükrözik.

Bemutatkozik új óvodavezetőnk

Az Alföldön, Gyulán születtem, ahová legszebb nyári emlékeim is fűznek, amikor nagyszüleimnél töltöttem a nyári szüneteket. Édesanyám védőnő, édesapám elvégezte Debrecenben a teológiát, utána a Zeneakadémiát és zongoraművész, tanár lett.

Budapesten nőttem fel. Életünk természetes része volt, hogy aktív tagjai voltunk a pasarédi református gyülekezetnek. A mindennapos muzsika, az irodalom és a haza szeretetének, az Istenre figyelésnek és a másokért végzett szolgálatnak a példáját láttam szüleimtől.

Gyermekkoromban döntöttem amellett, hogy Jézusra bízom az életem. Meghatározó élmény volt. Emiatt is fontos számomra a gyermekek közt végzett szolgálat.

Kecskeméten végeztem a főiskolán, ott ismerkedtem meg a férjemmel, akivel Keszthelyen kezdtük meg

közös utunkat. Három felnőtt fiunk van, akik már külön élnek, és nagyszerű emberek, végzik a saját hivatásukat. Hét évvel ezelőtt döntöttünk úgy, hogy belevágunk egy nagy változtatásba, és felköltöztünk Budapestre. Öt évig albérletben laktunk, és ingáztunk hétvégeken Keszthelyre, ami nehéz időszak volt, mert akkor veszítettük el szeretett anyósomékat. Istenre bíztuk a sorsunk alakulását. Rátaláltam a fasori Csipkebokor Óvodára, ahol nagy szeretettel fogadtak, és teljesült az a vágyam, hogy az óvodai élet meghatározó része lehet hitünk megélésének. Két éve költöztünk Szentendrére, hogy idős szüleim és hűgoméik közelében lehessünk. Épp most ünnepeltük édesapám 93. születésnapját kiterjedt családi körben. Nagy ajándék, hogy édesanyámmal még mindketten szellemi frissességben a közelünkben lehetnek.

Szentendrére költözésünk óta a Szentendrei Református Óvodában dolgozom, és itt ért az a megtisztelő felkérés, hogy vállaljam el a Református Óvoda vezetését.

Tóthné Kertész Zsuzsanna óvodavezető

Hírek a Református Óvodából

Óvodánk a 2018-2019-es évet sok örömteli változással kezdte. Az óvoda épülete több helyen megújult. A Csengettyű és a Csipkebokor csoport bővítése szeptemberre elkészült, tágasabb szobák fogadták a gyermekeket. A Csipkebokor és a Halacska csoport galériával gazdagodott, amit a gyermekek nagy örömmel vettek birtokba. A galériáknak köszönhetően meghittebb szerepjátékok alakulhatnak ki, több lehetőség adódik a szabad játékra.

A logopédus és a fejlesztőpedagógus is tágasabb helyet kapott az alsó szinten, így a sósobát a hét minden napján tudjuk használni. A tetőtéri szinten rendeztük be az új tornatermet, ami sokkal tágasabb, és rengeteg tornaszer áll a rendelkezésünkre a gyermekek testi adottságainak fejlesztésére, mozgásigényük kielégítésére. Ide légkondicionálót is szereltettünk, amire nemcsak a tornánál van szükség, hanem az évszárók, ünnepeink alkalmával is.

Szeptember 14-én nevelés nélküli munkanapunk volt, amikor is a Református Pedagógiai Intézet képzésén vehettünk részt, amelynek témája *A kisgyermek szeretetnyelve* volt. Az előadó, *Bánné Mészáros Anikó* Gary Chapman, Ross Campbell *Gyerekekre hangolva* című könyvére építve vezetett be bennünket a gyermekek szeretetnyelvének rejtelseibe. No, és miért is fontos a keresztény ember, óvodapedagógus számára a szeretet? „*Mi azért szeretünk, mert Ő előbb szeretett minket*” (1Jn 4,19). Az új ismeretek alkalmazásával még közelebb kerülhetünk a gyermekekhez, a problémáik megoldásában az ő szeretetnyelvüket alkalmazva lehetünk segítségükre. Az öt szeretetnyelv: az elismerő szavak, a minőségi idő, az ajándékozás, a szívesség, a testi érintés.

Az évet változatos programokkal folytattuk. Szeptember 21-én az Ákom-Bákom Színház érkezett a Didergő király című mesével a gyermekekhez. A fotózás minden évben izgalmas esemény, szeptemberben minden csoport sorra került. Október elején *Boros Luca* meseterapeuta érkezett a csoportokba egy izgalmas mesével és a hozzá kapcsolódó foglalkozással. Október 7-én, szombaton

Újabb csoportszobában készült el a galéria a gyerekek nagy örömeire

tartottuk meg a már hagyományos családi napunkat, ahol lehetőség van az új gyermekeknek és szülőknek is az ismerkedésre. Elmaradhatatlan a Madarász Ovi: első alkalmunkon a madarak életébe engedett bepillantást *Lotár*. Október 23-át méltóképpen megünnepeltük.

Az év végéig még több programot szervezünk a gyermekeknek. Ellátogatunk a református templomba, a nagycsoportosok rész vesznek a Bon-Bon Matiné előadásain, és több bábelőadás is lesz. Novemberben a *Szentendrei Óvónők Néphagyományt Élető Közössége* bemutatójára a Báránka csoportba érkeznek óvodapedagógus vendégeink. November 13-án nyílt napra vártuk a középső és nagycsoportos szülőket, amikor betekintést nyerhettek a mindennapjainkba. Az evangélikus templomnál részt veszünk az Angyali üdvözlésben. *Miklós püspök* ajándékkal érkezik a gyermekekhez, és adventre is készülődünk: koszorút készítünk, gyertyát gyújtunk, karácsonyi vásárt rendezünk, mézeskalácsot sütünk. Kántálni megyünk a Gondozási Központba és a Leányfalui Szeretetotthonba, és persze izgalommal készülünk karácsonyra.

„*Áldott az Úr! Napról napra gondot visel rólunk szabadító Istenünk*” (Zsolt 68,20)

Izsnóné Chromcsik Ildikó óvónő

Családi nap az óvodában

Október 6-án családi napot rendezett a Szentendrei Református Óvoda, amikor a családok egy közös ima után ismerkedhettek és közelebb kerülhettek egymáshoz. A programot *Tóthné Kertész Zsuzsanna* óvodavezető rövid köszöntése nyitotta meg, majd az óvodások kis műsorral kedveskedtek az egybegyűlt vendégeknek. Ezután gyülekezetünk ifi-csoportja bábjáték keretében József és testvérei történetét adta elő – a terem zsúfolásig megtelt csillogó szemű, várakozó tekintetű gyermekekkel.

A kosaras körhinta mindig nagy kedvenc a családi napon

A délelőtt további részében az óvó nénik kézműves foglalkozásokkal várták a kicsiket a csoportszobákban, a bátrabbak a hullőbemutatón csodálhatták meg a különleges állatokat, kint az udvaron pedig kosaras körhintát és mókás népi fajtákat próbálhattak ki a gyerekek, míg *dr. Harmathy András* tiszteletes úr a felnőttekkel a bibliai történet üzenetéről beszélgetett.

Ebédre a dadus nénik gulyáslevessel, pogácsával, finom süteményekkel és innivalóval kínálták a sok futkosásban megéhezett gyereksereget és szüleiket.

Minden évben nagy sikere van ennek az alkalomnak a református óvoda családok életében. Idén is jó volt együtt lenni ezen a napsugaras, meleg őszi napon: a mindennapos rohanást hátrahagyva kötetlenül beszélgetni a szülőtársakkal és az óvoda dolgozóival, miközben a gyerekek találkozhattak már iskolába járó, régi ovis pajtásikkal is, és kicsit másként játszhattak az oviban, mint a hétköznapiokon. Áldott napunk volt!

Berényi Orsolya szülő

És történt, hogy amíg ott voltak, eljött szülésének ideje, és megszülte elsőszülött fiát.

Bepólyálta, és a jászolba fektette, mivel a szálán nem volt számukra hely. Lk 2,6-7

Hálaadó zenés áhítat

Hálaadó zenés áhítatot tartottak a szentendrei református templomban a gyülekezeti kórus 20 éves újjáalakulására emlékezve 2018. október 28-án. Áhítattal *dr. P. Tóth Béla* nyugalmazott lelkész szolgált, áldást mondott *dr. Harmathy András*, a gyülekezet lelkipásztora. A kórus acapella és orgonakíséretes műveket énekelt, amelyeket a kórustagok javasoltak. A protestáns graduáltól kezdve Goudimel zsoltáron és J. S. Bach korálján át egészen a 20. századi szerzők művéig szakrális kórusművekkel dicsérték Istent. Közreműködött *Szotyori Nagy Gábor* orgonaművész, *dr. Farkas Zoltán* zenetörténész és *Bokor Zsófia* szólóénekes, *Bokor Anna* furulyán. A sok szép istentiszteleti szolgálatra emlékezve a meghívott partnerkórus tagjaival kiegészülve *Gárdonyi Zoltán* Légy hív mindhalálig kánonját énekelték, vezényelt *Bokorné Forró Ágnes*. Az alkalmat szeretetvendégség zárta.

REFORMÁTUS ZENEI ESTÉK

ADVENTI ÖKUMENIKUS
KÓRUSHANGVERSENY

**2018. december 9-én,
vasárnap 16 órától a Szentendrei Református
Gimnázium kápolnájában (Áprily tér 5.)**

A keresztyén liturgikus kórusok immár 18 éve adnak hagyományos közös adventi koncertet városunkban. Advent második vasárnapján Szentendre város gyülekezeteinek és egyházi gimnáziumainak énekkarai mutatják be szakrális műsorukat és közösen is énekelnek.

A belépés díjtalan.

Vallomások bibliaköri alkalmainkról

Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben: ott vagyok közöttük Mt 18,20

Örömmel tettem eleget a kérésnek, hogy írjam meg, mit is jelent számomra a bibliakörben való részvétel. Jó dolgokról szívesen számol be az ember!

A bibliakör pedig jó dolog, nagyon jó! Budafokon, ahol korábban laktunk, 18 éven keresztül minden csütörtökön nálunk volt a

bibliatanulmányozó házi csoport. Nagyon hiányzott volna, ha Szentendrére költözésünk miatt megszakadt volna ez a folyamatos közös bibliaolvasás.

Hálás vagyok Istennek, hogy új környezetünkben igazi otthonra találtunk, nemcsak fizikai, hanem lelki értelemben is.

Nekem nagyon fontos, hogy közösségben olvassuk a Szentírást, mert bevallo, ha egyedül olvasom, sok olyan kérdést ébreszt bennem, ami magyarázatot igényel. A bibliakörben pedig rendszeresen választ kapok a kérdéseimre. A közös beszélgetések segítenek feltárni

azt is, ami Istennek nem tetszik az életemben. Új megvilágításba helyezi cselekedeteimet és a környezetemben lévő emberekhez való viszonyomat. A bibliaórán szembesültem azzal is – a bálványainkról szóló sorozatban –, hogy valójában milyen sok bálványnak hódolok, amelyekről nem is tudtam. Ez a sorozat különösen megfogott, és őszinteségre ösztönzött.

Hálás vagyok, hogy hibáim, hiányosságaim ellenére csoportunk tagjai és vezetőnk nem ítélt meg, hanem mindnyájan türelemmel vigasztalnak és biztatnak. A csoportban testvérekre és barátokra találunk: őszintén tarthatjuk fel egymás előtt gondolatainkat, problémáinkat, bűneinket és féltett titkainkat, de biztosak lehetünk abban, hogy ott ezek örök titkok maradnak. Együtt sírunk, és sokat nevetünk.

A bibliakör hangulatát nagyon nehéz leírni, ahogyan egy virág illatát vagy egy étel ízét. Ezt érezni kell, ki kell próbálni! Ezért szeretném, ha minél többen járnának bibliakörbe, és nem félnének hiányos ismereteiket feltáró kérdéseiket feltenni, mert a válaszok által is tovább közeledhetnek Istenhez.

Czakus Miklósné Judit

Kedd délután – gyors telefonos egyeztetés a férjemmel: időben haza kell érnem a munkából, hogy átvegye tőlem a gyermekeinket. Fontos programom van, és oda kell érnem hétre – vár az esti bibliakör...

Református családban nőttek fel, a nagymamáim tanítottak imádkozni,

vasárnaponként templomba jártunk. Szülővárosomban, Kisvárdán konfirmáltam, budapesti tanulmányaim megkezdéséig tagja voltam a kisvárdai ifi gyülekezetnek is. 2011-ben költöztünk Szentendrére férjemmel és kisfiammal. Második kisfiunk már itt született, a szentendrei gyülekezetben kereszteltettük meg. Mindkét gyermekünket a református óvodába írtuk be. Mindig is református kereszténynek vallottam magam, jártam a vasárnapi istentiszteletekre, de az Istennel való kapcsolatomban sokáig a valódi hit és a neveltetésemből fakadó vallásosság határán billegett...

Tavaly szeptemberben egy kedves refi ovis szülőtársam hívására mentem el először a kedd esti bibliakörbe. Amit ezeken az alkalmakon megtapasztalhattam, sokkal több volt, mint amire számítottam. Olyan szeretettel és nyitottsággal fogadott mindenki, hogy hamar feloldódtam, és végre megértettem, megéreztem: mennyire fontos, hogy élő közösségünk legyen egymással a hitünkben. Az előző vasárnapi igehirdetés témáját vizsgáljuk meg mélyebben ezeken az alkalmakon kötetlen beszélgetés formájában. A kis csoportban mindenkinek lehetősége van

előhozni a kérdéseit, kételyeit, személyes meglátásait és tapasztalatait. Az együtt eltöltött órák alatt jobban megismerjük egymás életét is, és a közös eszmecsere során a bibliai történetek néha egészen új megvilágításba kerülnek számomra. Úgy érzem, ezeken az alkalmakon Isten igéje hangosabban szólít meg, mintha csak magamban gondolnám át az adott témát. Lelki vezetőink, *András* és *Hunor* szelíden terelgetnek minket Isten üzenetének helyes értelmezése felé. A közösségnek hitben megtartó és formáló ereje van!

Aktuális témánk *Timothy Keller Bálványaink* című könyve alapján éppen az, hogyan tudják olyan hétköznapi dolgaink, mint a család, a munka, a pénz, a hatalom, a siker, vagy akár az irányítás vágya észrevétlenül átvenni Isten helyét a szívünkben. Nekem itt döbbenetes felismerés volt, hogy még mindig milyen sokszor én akarom kontrollálni az életemet ahelyett, hogy teljesen Istenre bíznom magam. Ragaszkodom a terheim cipeléséhez, pedig elég lenne, ha mindig „csak” Jézusra figyelnék! A bibliaköri közösség által Isten tükröt tart elém, és segít abban, hogy igazán magamba tudjak nézni, és észrevegyem, hol vesztettem el a helyes fókuszot, életem mely területein nem figyelek eléggé Istenre. Megtanultam, hogy akkor vagyok egyensúlyban, ha Isten van a legfontosabb helyen a szívemben. Amióta ide járok, megújult és megerősödött a hitem. A vasárnapi istentisztelet üzenete számomra a következő bibliaköri alkalom után válik teljessé. Jó ide járni, jó ide tartozni. Közben együtt van a kis csapat, Isten szól hozzánk. Letehetem a terheimet a Kereszt alatt, feltöltődve megyek haza.

Kedd este 7 óra, bibliakör. Ott a helyem!

Berényi-Nagy Orsolya

Húsz éves a Szentendrei Református Kórus

Húsz esztendeje, adventben énekeltünk először együtt istentiszteleten. 1998 novemberében első gyermekemet már a szívem alatt hordva tartottam az első próbát maroknyi lelkes kórustagnak dr. P. Tóth Béla lelkipásztor hívására. Szerettem volna, ha idén a hálaadó zenés áhítaton túl ezúttal a kórus tagjai vallottak volna arról, miért szolgálnak Istennek. Visszakoztak, páran beszéltek, írtak, de csak nekem nyíltak meg. Így arra gondoltam, léírom, milyennek látom magunkat, a szentendrei református kórustagokat.

Legfontosabb ismervünk, hogy szeretünk Istennek énekelni, Őt dicsérni. Van közöttünk, aki képzetesebb, bátrabb ebben, van, aki soha nem tenné magától, csak azért jön közénk, mert annyian, annyiszor hívtuk, hívjuk, biztatjuk. Van, akit a család, barát hoz magával, van, akit egyenesen küld, mert jót tesz neki, javára válik. Van, aki nem élhet nélküle, van, aki megoldja, vállalja, családi küzdelem árán is. Van testvérünk, akinek énidő, és sokan vannak, akiknél még nem jött el ez a lehetőség. Bár szándékuk megszületett, de mégsem tudnak eljönni, ígérik, próbálják, mégse sikerül. Imádkozunk értük, várunk rájuk. Aki azt gondolja, hogy máris be tudott azonosítani néhány személyt a cikkben szereplő képen, azt óvatosságra kell intenem: nem úgy van, ahogyan látszik! Egyikük cipőjében sem járunk, még akkor sem, ha sok ismerettel rendelkezünk felőle, hiszen egy közösségbe tartozunk.

Karnagyársak és vendégkantórok szokták mondani, úgy látják, hogy a kórusunkban zenészek, de legalábbis mind kottaolvasók vannak. Amikor tiltakozom, bizonygatom, hogy csak páran, akkor sem szoktak hinni nekem. Látják, hallják ők, hogy könnyebb a dolgom, mint nekik.

Hálát adok Istennek minden kórustársért. Sokszor hallottam, hallgatom, hogy kevesen vagyunk. Fájó veszteségnek élünk meg minden kimaradást – legyen az elpártolás, elfáradás, elköltözés miatt –, minden új tagot pedig, akármilyen képességgel, habitussal érkezik is, ajándékként.

Kétszer imádkozik, aki jól énekel. Nem kétszer annyit próbál. Mi feleannyit, mint szeretném. Isten kegyelme egybetart minket, összetétel bennünket vasárnap

reggelente, hétköznap késő este, lelki-testi fájdalommal, betegséggel küszködve is. Isten Szentlelke nem késik, eláraszt bennünket, szívünk aztán megnyitja elménket és szánkat.

Nagyon szeretjük egymást. Nem járunk össze, nem ölelgetjük egymást, hanem együtt énekelünk. Aki próbálta, érezhette már, érti. Többen állítják, hogy irigyelnek minket, kórustagokat. Megint mások nem értik ezt az örömet – mert nem érzik és élük át velünk –, nem látják ezt rajtunk. Mert nem lépünk fel, hanem szolgálunk istentiszteleten, zenés áhítaton, egyházi ünnepen. Nem kérünk tapsot, mi érkezők elsőnek, és távozzunk utoljára. Szorgalmasak, odaadóak vagyunk, de mégis állandó lelkiismeret-furdalások között vívódunk. El tudok indulni, ki tudok szakadni a napi teendőkből, lesz erőm? Megint elkések, és mi mindent hozok magammal... Ismerős gondolatok, érzések. De ahogyan rájuk nézek, így látom: „...ragyogtok, mint csillagok a világban, ha az élet igéjére figyeltek” (Fil 2,15-16)

Aki énekel, nem fél, mondják. Amíg félsz, nem tudsz énekelni egymagad. A gyerekek és idősek igen, ők rákezdnek magányukban is. Érzem én is, és látom másokon is. Ezért hívva, biztatva, remélve és várva, Testvérem, téged:

„Éneklek az Úrnak, amíg élek, zsoltárt zengek Istenemnek, amíg csak leszek.” (Zsolt 104,33)

Bokorné Forró Ágnes karvezető

Te pedig Betlehem, Júda földje, semmiképpen sem vagy a legjelentéktelenebb Júda fejedelmi városai között, mert fejedelem származik belőled, aki legeltetni fogja népemet, Izráelt. Mt 2,6